

stemthed lige over for Lov, der vare reiste, at det Lovforslag, som den Gang forelaa og som senere blev Loven af 6te Juni 1848, ikke paa nogen Maade vedkom Inddæmningsdiger. Naar det saaledes maa erkendes, at der ikke kan blive nogen som helst Fordel at drage af Loven af 6te Juni 1848 for Inddæmningsdiger, kan jeg ikke se Andet end, at det er en stor Feil, dersom denne Lov, hvis Regler ere optagne i og udvidebe ved det foreliggende Lovforslag, ikke heves derved. Jeg er derfor heller ikke i Stand til at kunne følge de erede Forslagsstillere i deres Forslag under Nr. 11.

Voisen: Naar den høitærede Minister har sagt om Forslaget under Nr. 2, at han vel kan tiltræde det, men ikke anser det for at være af nogen Vægt, saa er jeg som sagt ikke enig med ham i det Sidste idet jeg fremdeles tror, at det vil være hensigtsmæssigt at faae en udtrykkelig Expropriationsret bestemt allerede i denne Lov, i Tilfælde af, at et saadant Tilskud gives fra Statens Side. Da jeg antager, at det vil blive hyppigt, at Staten yder Tilskud, vil det være rettest ikke hver Gang at behøve særlig Lov derfor, og jeg ser ikke, at dette vil behøves, naar denne Bestemmelse vedtages. Forøvrigt skal jeg være den høitærede Minister taknemmelig for, at han vil modtage Forslaget, men det undrede mig, at han gjorde Indvendinger med Hensyn til mit Forslag under Nr. 8. Det er et Forslag, som jeg fra min Side naturligtvis ikke sætter særdeles stor Pris paa; men jeg troede, at den høitærede Minister vilde sige, at dersom han skulde modtage Forslaget under Nr. 2, maatte han forlange en Bestemmelse som den, der er foreslaaet under Nr. 8, saa at der altsaa ved selve Loven blev hjemlet et Tilsyn med de Digelag, som modtage offentlig Understøttelse. Det er jo indlysende, at en saadan Betingelse kan indføres i de Bevillinger, hvorom der maatte blive Tale; men jeg antog, som sagt, at den høitærede Minister vilde sætte Pris paa Forslaget, som jeg hermed ganske skal henstille til Thingets Afgjørelse. Den Indvending, der er gjort imod det, at det skulde kunne faae Anvendelse paa den allerede nu gjældende Digelov for Lolland og Falster, tror jeg ikke har saa meget at betyde; thi enten den foreliggende Lov faar Anvendelse paa Digearbejderne paa Lolland og Falster eller ikke, kommer dette ganske ud paa Et. I Digeloven fra ifjor er det nemlig bestemt, at Amtsrådet ordner Vedtægterne og Bestyrelsen for Digevæsenet derovre, og i den foreliggende Lov bestemmes det ligeledes, at Digelagens Vedtægter skulle gives af Amtsrådet; men i disse Vedtægter vil der jo ogsaa findes Regler for Bestyrelsen og den fremtidige Ordning, saa at hvad enten man vedtager mit Forslag eller ikke, kommer det forsaavidt ud paa Et. Jeg har iøvrigt meget vel været opmærksom paa den her fremhævede Side af mit

Forslag, men jeg har ikke troet, at der deri kunde ligge nogen Hindring for dets Vedtagelse. Med Hensyn til de andre Forslag haaber jeg, at vi til 3die Behandling kunne blive enige om at forandre Ordene i Forslaget under Nr. 1: „De Cieres Jorder“ til „de Eiendomme“. En saadan Ændring vilde jeg i ethvert Tilfælde meget tilraade, og da nu ogsaa den høitærede Minister har sagt, at han vil kunne støtte et Forslag derom paa dets videre Gang, saa vil jo dets Vedtagelse være sikret. Forslaget under Nr. 1 i dets nuværende Form vil ganske vist møde mange Vanskeligheder, og jeg vil derfor opfordre de erede Forslagsstillere til at erklære sig rede til den antydede Ændring. Dogaa den Indvending imod Forslaget, som vi nu hørte af den høitærede Minister, forekommer mig at være berettiget; men tages den tilfølgende, maa der ogsaa i Ændringsforslaget under Nr. 2 finde en lignende Ændring Sted, saa at der i Stedet for „Jorder“ i 5te Linie kommer til at staa „Eiendomme“. Jeg forbeholder mig til 3die Behandling at stille Forslag til en saadan Ændring, saafremt Forslaget under Nr. 2 vedtages, — Hvad Ændringsforslaget under Nr. 4 angaar, da haaber jeg, efter hvad vi nu have hørt, at det vil blive vedtaget, og jeg tror ogsaa, at det kan være rigtigt. — Ligeledes vilde det forekomme mig tilrådeligt, at vedtage Forslaget under Nr. 7, og jeg har da heller ikke forstaaet den høitærede Minister anderledes, end at han vel ikke synes om det, men dog heller ikke kunde indvende noget Besentligt imod det, idet det jo overlader til Landvæsenkommissionens Skjøn, hvorvidt man vil fastholde de Regler, som findes i §. 7, eller noget afvige derfra af Hensyn til den Fordel, som en Bruger har eller kan vente at faae af den Eiendom, der bliver beslyttet. Derimod kan jeg ikke tilraade at vedtage Forslagene under Nr. 6, 9 og 10. Det forekommer mig nemlig, at vi ved at udslette Grændsen mellem Inddæmningsdiger og egentlige Beslyttelsesdiger, komme ind paa et Spørgsmaal, som i ethvert Fald vilde udsætte Loven for megen Fare paa dens fremtidige Gang, og om det end vil kunne siges, at der i enkelte Tilfælde kunde være Grund til ogsaa at give Inddæmningsforetagender nogen Ret ud over, hvad der allerede er givet dem i Lovforslaget, saa indser jeg paa den anden Side ogsaa, at vi ved at udslette Forskjellen vilde kunne komme til at medtage Inddæmningsforetagender, som paa ingen Maade bør have Afgang til at faae en saadan Ret. Da nu Grændsen er overordentlig vanskelig at drage, skjønner jeg ikke rettere, end at vi maa udelade den Bestemmelse, som Ændringsforslaget gaar ud paa at indsætte i Loven.

Chr. Pedersen: I Genhold til de Erfaringer, som man allerede i visse Egne af Landet har fra Loven af forrige Aar, er jeg bleven betænkelig ved saaledes uden videre her efter en For-